

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Pars III. De Suspensione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

reservetur, ejus absolutio videtur committi ei, qui aliàs potest à peccato, cui annexa est, ut non impediatur absolvere à peccato, à quo aliàs potest.

2047 Sacerdoti autem simplici non approbato, & solum absolvere valenti à venialibus, hanc potestatem negant Valquez, Avila, & Bauny t. 2. D. 3. q. 43. quia absolutio à poena requirit jurisdictionem contentiosam, quâ talis caret. Alii tenent affirmativam, ut Felinus, Armilla, & Toletus; quando sic excommunicatus non habet peccatum mortale; quia sic talis excommunicatus potest absolvi per talem Sacerdotem à veniali, à quo, ut non impediatur, cum excommunicatio minor reservata non sit, eoispo etiam poterit eum ab hac censura absolvere, ut possit eum absolvere, à quo aliàs potest.

2048 Hurtado D. 16. diffic. 2. ait, talem Sacerdotem posse illi dare absolutionem ab excommunicatione minori incurâ propter peccatum veniale, esto etiam alia mortalia tunc poenitens habeat, quia potest directè absolvere à peccato, propter quod hæc excommunicatio non reservata incurâ est. Felinus autem, & Armilla ibidem tenent affirmativam, esto hæc excommunicatio incurâ fuisset ob mortale; quia cum excommunicatio minor non exigit ad sui incursionem peccatum mortale, non videtur exigere absolventem, potentem absolvere ab eo peccato mortali.

PARS III.

De Suspensione.

2049 **N**on omnem suspensionem esse censuram, sed interdum esse puram poenam Ecclesiasticam in odium delicti preteriti, tradit Tamburinus l. 10. tr. 2. c. 1. De utraque dicendum aliquid; potissimum tamen, in quantum est censura; cum sit propria hujus loci.

ARTICULUS I.

Quid, & quotuplex sit Suspendio?

2050 **S**uspendio, prout est communis puræ poenæ, & veræ censuræ, definitur poena Ecclesiastica, quâ Clericus privatur usu functionum sui beneficii, officii aut Ordinis; Sic Pellizarius tom. 2. Manual. Regular. tr. 7. c. 3. l. 1. q. 1. Unde *censura erit*, cum imponitur in medicinam, nimirum,

ut fidelis relapsus ab inobedientia; pura verò poena, cum imponitur *in punitionem delicti commissi*. Difficultas est, unde cognoscamus, quòd, cum imponitur suspensio, imponatur jam *ut censura*, jam *ut pura poena*? Suarez de suspensione D. 25. sect. 1. n. 3. præscribit hanc regulam: cum imponitur ad certum tempus, vel ex materia, aut sine legis colligitur, imponi solum in punitionem delicti commissi, esse tunc puram poenam; quando verò non habet terminum præfixum, vel colligitur imponi, ut recedatur à contumacia, esse censuram; ita etiam habet D. 26. Sect. 1. n. 15.

Hurtado, de suspens. diffic. 3. & 11. docet, si suspensio feratur, vel addatur *in perpetuum*, vel *sine spe relaxationis*; vel ad tempus limitatum v. g. *ad biennium*; aut *donec Reus reipsa satisfaciat*, vel, *quamdiu iudex judicaverit &c. independenter ab ipsa poenitentia delinquentis*, semper esse puram poenam, esto feratur ob contumaciam; si verò feratur absque assignatione ulla temporis v. g. sic: *nisi hoc fecerit, suspensus sit*, vel, *si hoc fecerit, suspensus sit* (ubi scilicet attenditur ad poenitentiam delinquentis) fore censuram. Limitari tamen vult hæc doctrinam Tamburinus citandus infra n. 2055. ut suspensio sine termino temporis lata, tunc sit censura; cum aliunde ex sine, verbis, vel aliis circumstantiis non intelligitur, eo etiam casu, *tantum in delicti punitionem ferri*. Hinc si dicatur: *si suspensus, quia tale delictum commisit*, esto non exprimitur certus terminus temporis, quo duret, videtur esse mera poena, ut colligitur ex ipsis verbis solum delicti commissi punitionem significantibus. Sic Tamb. cit. n. 4. hinc facillè colliges definitionem suspensionis, quæ est censura, & quæ est mera poena.

Ad quæstionem, quotuplex sit suspensio? R. suspensionem strictè sumptam alteram esse à jure, alteram ab homine, ut diximus de excommunicatione n. 1857. ubi etiam vide reliquas ejus divisiones ipsi communes cum omni censura. Propria ejus divisio est in *totalem* (quâ scilicet quis privatur, seu suspenditur ab officio, & beneficio) & *partialem*, quâ quis suspenditur solum ab officio, vel solum à beneficio: suspensio autem ab officio subdividitur in alias pro varietate officiorum Ecclesiasticorum.

Si petas 1. an, quando in genere dicitur:

rit: *sit suspensus*, intelligatur suspensio *totalis*, vel *partialis*? Felinus, & alii dicunt intelligi tantum suspensionem ab officio; sed hoc sine fundamento dici, ait Hurtado cit. diff. 2. Tunc enim non fertur cum limitatione; ergo est suspensio ab omni eo, à quo esse potest; nisi fortè quis limitandum hoc censeat ex generali regula, in poenalibus mitiorem esse interpretationem.

2054 Si petas 2. quibus modis ferri possit suspensio? R. duobus, scilicet vel ut censuram, vel ut puram poenam. Quando autem feratur jam hoc, jam illo modo, diximus n. 2050. Not. autem cum fertur ut censura, eam ferri non posse, nisi propter delictum contra præceptum Ecclesie, esto non solum, (censura enim supponit contumaciam in Ecclesia) cum autem fertur ut pura poena, eam ferri posse ob peccatum solo jure naturali prohibitum; Sic Hurtado diff. 3.

2055 Si petas 3. Quid judicandum, quando omnibus expensis dubium adhuc apparet, an suspensio lata sit ut censura, an ut mera poena? R. censendum probabilius esse *censuram*. In lege enim odiosa benignior interpretatio est adhibenda, suspensionem autem esse *censuram*, magis subdito favet, quam esse poenam; mitior enim est poena ad salutem medicinalis, quam vindicta. Not. autem, quòd suspensio, quæ est pura poena, non prærequirit judicialem mentionem; secus, si sumatur, quæ censura, ut diximus, & habet Tamb. l. 10. tr. 2. de suspens. c. 1. n. 6.

ARTICULUS II.

Quos effectus habeat suspensio?

2056 R. Esp. Suspensum ab officio absolutè (sine limitatione functionum officii) prohibitum esse ab exercitio omnium functionum Clericalium, atque adeo tam solennium Ordinis, quàm Ecclesiasticæ jurisdictionis. Officium enim utramque potestatem importat; sic Hurtado cit. diff. 4. n. 7. suspensum autem ab aliquo officio determinato non tantum esse prohibitum ab exercitio actionum illius officii, sed etiam ab exercitio actionum officii alterius, quæ *includunt* actum, à quo suspensus est; non autem si hoc officium tantum *supponat* actiones illius. Hinc suspensus à Diaconatu non potest celebrare, quia actus celebrandi
Tom. V.

includit actum Diaconatus; e contra suspensus à Diaconatu potest audire confessiones, quia actus audiendi confessiones non includit actum Diaconatus; ita Hurtado cit. §. *conveniunt*, 2. Hinc nec fiet irregularis suspensus à Diaconatu, audiens confessiones, ut notat Pellizarius mox citandus, n. 22. quia non facit aliquid sibi per censuram directè vetitum. Suspensio autem ab Ordine absolutè, privat omni usu Ordinum, etiam minorum; non item jurisdictionis, aut alterius functionis, quæ fieri potest sine usu Ordinis; Pellizarius in manual. regul. tom. 2. l. 7. c. 3. S. 1. n. 21. Similiter justè suspensus à beneficio, prohibitus est percipere fructus beneficii, & hoc specialiter administrare etiam per Procuratorem; hi enim sunt proprii actus beneficii: Episcopus autem suspensus à Pontificalibus, prohibitus est quemcunque actum Ordinis Episcopalis, ut ordinare, consecrare aras, &c. non verò actus Jurisdictionis Episcopalis, nec actus Ordinum inferiorum Episcopaliū. Sic Hurtado cit. à n. 8. Sed hoc intellige juxta dicenda in seqq. quibus positus:

Dubiratur 1. an suspensus *ab officio*, 2057 *vel beneficio*, utriusque usum habeat interdictum? R. affirmativam teneri à Layman l. 1. p. 3. tr. 5. c. 1. n. 2. aliis dicentibus, forè tantum ab alterutro, quod ipse suspensus elegerit; Sic Purthesius apud Hurtadum cit. n. 11. Sed P. Bauny t. 8. de suspens. q. 8. §. *primum*, ait, neutrius illi usum esse interdictum; non enim ab utroque, ut patet ex ipsa disjunctione; non ab alterutro, quòd non sit major ratio pro uno, quàm pro altero. An autem quis suspendatur ab omnibus? si quis habet plura beneficia, & simpliciter à beneficio suspenditur? nec id colligi potest ex verbis, vel intentione suspendentis, colligendum est ex culpa, & ejus natura. Hinc si culpa respicit *ipsum statum Clericalem*, eo ipso suspenditur ab omnibus; si verò *Ecclesiam certam*, in qua habet beneficium, non verò alteram, in qua etiam habet beneficium, suspensus censetur à beneficio tantum illius Ecclesie; ita P. Bauny cit. §. 2. ex Ugolino.

Dubiratur 2. an suspensus à beneficio, 2058 eo ipso etiam sit suspensus *ab officio*? R. negativè; ab eo enim duntaxat quis per suspensionem prohibetur, quod verba sententiæ propriè significant; beneficium autem non significat *officium*; ergo; Sic Toletus

M m m

letus

lerus l. 2. Summæ c. 43. n. 4. Ad quæstionem autem, an suspensus à beneficio, eo ipso etiam suspensus sit à jurisdictione? affirmat Bauny cit. si annexa sit beneficio, non autem officio. Nam accessorium principalis naturam sequitur. Cùm ergo jurisdictione sit effectus beneficii, ut ponitur (eius enim intuitu debetur beneficiario) suspensus ab ipso, est etiam ab illa: Negativam tamen tenet Hurtado diffic. 4. n. 9. quia licet actus jurisdictionis sint actus potestatis annexæ beneficio; non tamen est actus ipsius beneficii. Axioma verò illud hic locum non habet, quia ea tantum intelligenda est, quàm verba sonant.

2059 Dubitatur 3. quid prohibeatur per suspensionem *ab ingressu Ecclesiæ*? *¶* prohiberi cujuscunque ordinis intra illam exercitium solenne, & publicum. Nam is, cui Ecclesiæ interdictus ingressus (cùm sibi per consequens censeatur in ipsa divinorum celebratio interdicta) irregularis efficitur, si contra interdictum hujusmodi divinis in ea se ingerat in suo agens officio, sicut prius. Talis quoque si hoc interdicto durante decedat, non debet in Ecclesia, vel cœmiterio Ecclesiastico (nisi poenituerit) sepeliri. Sanè sicut excommunicatio, sic ab officio, vel ab ingressu Ecclesiæ lata suspensio, aut ipsius effectus, per appellationem sequentem minimè suspenduntur. Sic Bonifacius VIII. in c. *is, cui*, 20. h. t. in 6. Unde talis licet celebrat extra Ecclesiam in ara portatili, etiam in cœmiterio, aut oratorio privato; modo sacellum, in quo celebrat, non sit erectum autoritate Episcopi, aut oratorium non sit ab Episcopo designatum in perpetuum pro celebratione. Sic Pellizarius in manual. regul. t. 2. l. 7. c. 3. S. 1. n. 25. Similiter suspensus ab ingressu Ecclesiæ sepeliri non potest in Ecclesia, vel in cœmiterio: nisi ante mortem doloris signa dederit in Ordine ad absolutionem receptam, vel recipendam ex c. *is, cui*. Si autem impoenitens obiit, & tamen in Ecclesia sepeliatur, non polluitur per hoc Ecclesia; quia id nec in dicto Capitulo, nec alibi exprimitur, ita Sayrus l. 4.

2060 Dubitatur 4. an taliter suspensus, aliquam actionem ordinis intra Ecclesiam exercens, eo ipso efficiatur irregularis? *¶* quòd sic; quia id expressè deciditur in cit. c. *is, cui* 20. de sent. excom. in 6. ibi: *cùm sibi per consequens censeatur in ipsa divinorum celebratio interdicta*; non autem si ali-

um actum officii. Nam irregularitas incurritur solum per exercitium ordinis prohibitum per censuram, quod non venit in casu nostro. Ubi etiam nota suspensum ab ingressu Ecclesiæ, potius, & magis propriè esse *interdictum*, quo etiam verbo utitur cit. c. *is, cui*, quàm *suspensum*. Nam suspensio propriè non privat auditione missarum, sed tantum celebratione; interdictum verò utroque.

Dubitatur 5. quid intelligatur per suspensionem *à Corpore, & Sanguine Christi*? Ad hoc respondet Armilla, V. *Missæ* n. 12. volens intelligi receptionem, SS. Eucharistiæ, esseque excommunicationem minorem partialem; alii, ut Paludanus, & Majolus apud Bauny loc. cit. dicunt, intelligi excommunicationem majorem: verior sententia docet intelligi suspensionem à sola celebratione Missarum; nam extra hanc rarò Sacerdos communicat; consequenter, cùm ea suspensio sit poena, ultra verborum proprietatem extendi non debet, atque adeo non de alia communicatione corporis, & sanguinis, quàm ordinaria; sic Filliucius de suspens. n. 104.

Dubitatur 6. quid importet suspensio *à divinis*? *¶* cùm quis suspenditur à divinis, prohiberi Clericis, & Religiosis sic suspensis recitare psalmos in choro, *insistere*, divina officia vel celebrare, vel audire, tanquam Clericis, & ex officio, & contravenientibus impositam esse irregularitatem, docet Pellizarius in manual. regul. tom. 2. l. 7. c. 3. f. 1. n. 20. quamvis id non procedat, sin actus faciant tanquam Laici; sic ille. Suspensio autem *ab administratione Ecclesiæ*, prohibet usum potestatis disponendi de rebus spiritualibus, si loquamur de administratione spirituali; si de temporalis, usum potestatis agendi in iudicio, super juribus, & possessionibus rei, quam quis administrat; nec non respondendi, & disponendi aliter, etiam extra iudicium; Sic Pellizarius cit. n. 27.

Cùm verò Episcopo dicitur: *suspendo te ab Episcopali ordine*, non prohibetur aliud, quàm illi actus, qui Episcoporum sunt proprii, & Sacerdoti jure ordinario competere nequeunt; hi enim sunt actus ordinis Episcopalis, quàm talis; sic Bauny cit. t. 8. q. 8. §. *Sexum*. Cùm verò suspenditur à solis Pontificalibus, directè prohibetur usus insignium, quæ Episcopis ferre est in more; indirectè autem eo ipso reliqua

qua opera, quæ sine his ei obire non licet; non autem usus jurisdictionis; ad hunc enim non eget illis insignibus; ita ille loc. cit.

ARTICULUS III.

Quid Suspendio operetur in beneficiis?

2064 **P**rima quæstio est, an suspensus sit capax beneficii? R. quod velit prima sententia, à suspensio beneficii illicitè, & invalidè admitti; sic Lessius l. 2. de Just. c. 24. d. 22. n. 110. Secunda verò, quod electio vel collatio beneficii facta alicui suspensio, illicita sit, & irritanda, non autem ipso jure irrita; ita Suarez de censur. D. 26. S. 3. & D. 27. S. 5. n. 25. cum Bauny cit. §. *Septimum*. Ratio est, quia textus juris, quos affert prima sententia, non dicunt *casam, sed ut cassetur*. Deinde, cum Clementi III. (ut habetur c. *Cum bona*, 8.) propositum esset, an Canonici, propter contumaciam suspensi, ac triennio in eadem perseverantes, privari debeant beneficii prius habitis, ac interim acquisitis? respondit Pontifex: *Quod non licet eis illa, qua habuerunt beneficia, vel qua postmodum sunt adepti, aliquatenus retinere*. Unde Batanen. Archi-Episcopo dedimus in mandatis, ait, ut eos pro tanta pertinacia, & contemptu Apostolico, *beneficiis, qua habent, non differant spoliare*. Ubi vides, quod Pontifex eodem modo loquatur de beneficiis ante suspensionem habitis, ac obtentis post; at illa non tenentur sponte dimittere, cum dicantur *spoliandi per Archi-Episcopum* ex mandato Papæ; ergo nec ista.

2065 Altera quæstio est, an suspensus à beneficio, possit eligere, vel eligi ad novum beneficium? vel tale conferre, aut recipere? Supponendum autem nos loqui de casu, quo ei aliàs competit talis potestas, idque vel ratione officii, vel ratione beneficii; quo posito R. talem, qui habet vi officii electionem, vel collationem activam, utrumque licitè ac validè facere; sic enim usus ejus potestatis non est impeditus; secus si habeat vi beneficii; sic enim ab ea potestate foret suspensus; cum ponatur suspensus à beneficio, vi cujus ponitur habere potestatem illorum actuum; & pari modo discurrendum erit de electione, vel receptione passiva, aliud sentire videtur Hurtado, de quo diximus n. 2058. in fin.

Tom. V.

Tertia quæstio est, an suspensus ab ordine, liberetur ab horis Canonicis? Negativam sequitur P. Bauny loc. cit. esto in choro cantare deberet; quia precum perolutio propriè non est ordinis actio 2. quia Ecclesia non vult, ut quis lucrum referat ex turpi aliquo suo opere, vel crimine, quod tamen fieret, si liber esset ab onere horarum. Si autem sit suspensus à beneficio? R. beneficiatum, à iudice damnatum, ut per annum careat fructibus beneficii, pro eo spatio non teneri ad horas Canonicas; quia sic per ipsum non stat, quo minus percipiat fructus, quorum perceptioni alligatur obligatio horarum; Sanchez, & Henriquez apud Pellizarium in manual. l. 1. t. 5. c. 8. n. 190. quibus addit P. Bauny loc. cit. taliter suspensum removeri à susceptione ordinum; nec posse populo apprecari personam DEI, his verbis: *Dominus vobiscum*, quia hic est actus ordinis.

Quæstio est 4. an suspensus ab officio sit etiam suspensus à beneficio? Prima sententia affirmat; ita nonnulli apud P. Bauny §. *decimum*; 1. quia beneficium datur propter officium; 2. quia excommunicatio privat beneficiatum obventionibus diurnis, & annuis; ergo etiam suspensio; 3. quia ideo excommunicatio privat fructibus beneficii, quia privat omniusu officii Ecclesiastici; at idem facit suspensio: ergo. Secunda verò negat; quia officium, & beneficium sunt res distinctæ, & non necessariò connexæ; ergo privatio unius non est alterius 2. quia aliàs facta divisio suspensionis in suas species non esset legitima 3. quia verba suspensionis ab officio, *beneficium* non exprimunt; ita Fagundez in 5. præcept. decalog. c. 2. n. 36. Suarez t. 5. de de cens. D. 26. S. 3. n. 24. cum P. Bauny loc. cit. Et hi ad rationes in contrarium respondent, ad 1. negant universaliter antecedens; officium enim non semper est causa beneficii, sed precum in Choro pro fundatoribus beneficii. Ad 2. transmittunt antecedens: negant consequentiam; quia fructus non pendunt ex re, qua privat ejus suspensio. Ad 3. respondent, quod suspensio ab officio non privet actu recitandi horas, consequenter nec fructibus beneficii, qui dantur titulo horarum. Coeterum cum beneficium principaliter fundetur in functionibus officii, ubi has exercere prohibetur suspensus, probabilius videtur etiam à

Mmm 2 per-

perceptione fructuum suspensus, saltem pro rata temporis, nisi eas faciat per alium, ut dicemus num. seq.

2068 Difficultas est, an perpetuò suspensus ab officio, etiam sit suspensus à beneficio? affirmant Sayrus, Sanchez, Layman, & alii; negat P. Bauny, §. 11. & cum eo alii; quia perpetuitas non facit, ut officium & beneficium sit eadem res; quia tamen, si in perpetuum prohibetur exercere actus officii, non potest satisfacere obligationibus beneficii, censet Bauny sic suspensum debere recedere per simplicem cessionem; at Hurtado hic diffic. 4. n. 7. rectè docet, quòd satisfacere possit, beneficium per alium administrando, & sic fructus facere suos; quia hoc ei per suspensionem ab officio non est prohibitum.

2069 Quæstio est 5. An suspensio verbo tantum, & non scripto, privet officio & beneficio? ante respons. nota, talem prohibitionem non ferri licitè solo verbo, ex c. *Cum medicinalis*, 1. de sent. excom. in 6. nota 2. talem prohibitionem sub pœna suspensionis solo verbo factam, non esse propriè suspensionem; non enim potest, ut talis à Prælato volita præsumi, quia ferens præsumeretur velle peccare, quod non licet: not. 3. subditum, contra talem sui Prælati prohibitionem agentem, peccare quidem, non tamen ob id irregularem fore; quia sic non violat censuram, ut notat Suarez hic, D. 28. S. 2. n. 30. Portel. in dub. regul. V. *Suspensio* n. 2. & P. Bauny l. 8. q. 8. §. dico. 1. V. n. 2073.

2070 Sunt autem plures actiones, à quibus abstinere debet suspensus à beneficio: inter eas est. 1. ut docet Layman l. 1. p. 3. c. 1. t. 5. administratio beneficii in temporalibus, ut est locatio fructuum, renovatio contractuum super his &c. hinc alium constituere debet Oeconomum, qui hæc faciat: ingrens autem se illi administrationi prohibita, beneficio privatus est ipso jure c. *Cupientes*, §. *Cæterum*, de elect. in 6. ubi negligentes electiones factas intra octo dies (postquam commodè poterant) electis præsentare, quoad se à processu prosecutione totaliter excluduntur, ac, ut ait Pontifex, *ab omnibus beneficiis suis, qua in ipsa Ecclesia, de cujus electione agitur, obtinent, per triennium continuum ex tunc inchoandum, volumus eo ipso fore suspensos, ad qua, si intra illud tempus se proprià temeritate, vel alio quaesito colore ingesserint, illis ipso ju.*

re perpetuò sint privati. Illud tamen nota, suspensum à beneficio, per hoc non prohiberi exercere actus suæ jurisdictionis non pendenti à beneficio, sed officio, ut ex dictis constat, & notat Bauny loc. cit. §. *dixi*: Si autem ea pendeat à beneficio, erit etiam suspensus à tali jurisdictione; nam accessorium naturam sui principalis sequi solet. De regul. Jur. in 6. regul. 43.

Inter easdem actiones suspensus à beneficio prohibitas, est *perceptio fructuum*, quod accipe de illis, qui respondent actui, à quo est suspensus; quia perceptio fructuum ex beneficio est donatio sub conditione talis, vel talis actus; sic P. Bauny cit. §. *nihilominus*; licet nec illos amitti ante Judicis sententiam, teneat Pellizarius tom. 1. manul. regul. t. 5. c. 8. n. 190. excipitur tamen beneficiatus, qui sine talibus fructibus non haberet congruam sustentationem; tunc enim etiam eos, quantum necesse est, retinere potest, sed cur. &c. simul, ut à suspensione liberetur; excipitur 2. iuxta Pellizarium loc. cit. qui suspensus est, & procurat absolutionem à suspensione, eho per ipsum non stet, eam dari, vel acquiri; hunc enim vult lucrari fructus perinde, ac si absolutus esset: fructus autem illos, quos ejusmodi suspensus non facit suos, cenentur Turrecremata, & Præpositus (scanti *Glossam* in Clement. 2. de vita & honestate Clericorum) si sint è quotidianis distributionibus, accrescere aliis præsentibus in divinis officiis; reliquos verò deberi utilitatibus Ecclesiæ.

Quæstio est 6. an suspensus à jurisdictione possit exercere actus ordinis? 8. quòd sic, de illis omnibus ordinis actibus, qui jurisdictionem non postulant actualem; Suarez D. 26. S. 4. n. 16. Nam pœna non debet extendi plus, quàm verba significant; sed suspensio à jurisdictione est pœna, & jurisdicção non significat ordinem, qui non includit jurisdictionem; ergo. Hinc etiam sequitur, suspensum ab ordine, posse omnes actus jurisdictionis exercere, qui actualem usum ordinis non requirunt. Et ideo Episcopo suspensus *ab ordine*, licitum est excommunicare, suspendere, &c. Colligitur ex c. *Transmissam*, 15. de electione, ubi dicitur: per confirmationem electionis, non concedi potestatem exercendi ea, quæ sunt ordinis, sed per consecrationem. Et ratio dicti est, quia illi actus non requirunt actualem usum ordinis; econtra non potest.

rest talis audire confessiones, celebrare, &c. propter rationem oppositam. Ex eodem fit, quod Prælatus à jurisdictione suspensus licitè celebret, vel audiat missam, canat in Choro, &c. hi enim actus non requirunt actualem jurisdictionem; e contra nequit audire confessiones, conferre ordines, &c. quia hi actus requirunt actualem jurisdictionem: Similiter suspensus à sacerdotio non potest licitè celebrare, nec extremam unctionem dare, &c. potest autem agere Diaconum, &c. hic enim actus non supponit, nec includit illum actum Sacerdotis; cum hæc poena plus extendi non debeat, quam verba significant.

2073 Quæstio est 7. an suspensi sint vitandi? R. non esse aliter vitandos, nisi, ut non inducantur ad actus sibi prohibitos; atque adeo tunc solum peccari communicando cum suspensis, quando inducuntur ad actus ipsis per suspensionem interdictos, vel ii ab ipso postulantur, qui ob suspensionem sunt nulli; in utroque enim casu talis communicans eum induceret ad peccatum. Excusatur autem quis, ut scilicet licitè ab eo petat fieri actus per suspensionem prohibitos, quos validè exercere potest, 1. si postulet necessitas; 2. si sponte suâ, & ultro se offerat; 3. si non sit suspensus denunciatus, ut alibi diximus de excommunicato tolerato; ita P. Bauny tr. 8. q. 8. §. *dubium*, n. 19. Cum autem suspensio perionam, non locum afficiat, ubique abstinendum est suspensio ab actibus per suspensionem vetitis; ubi tamen nota, si suspensio feratur absque scripto, ac tantum ore tenus, non habere vim suspensionis, nec quâ talem obligare, juxta Portell. in dub. regul. V. *Suspensio*, n. 9. & Rodriquez tom. 4. addition. c. 143. n. 11. ex quo patet ad n. 2069.

2074 Conveniunt autem in hoc Doctores, quod suspensus exercendo actus, à quibus per suspensionem prohibitus est, mortaliter peccet (nisi excuset materiâ levitas) fiatque irregularis, si solenniter exercent actum ordinis sacri, c. *Cum medicinalis*. 1. de sent. excom. in 6. hoc tamen de irregularitate accipe, quando suspensio est censura. Excusatur tamen à culpa, & irregularitate, si exercent actum etiam ordinis sacri, per suspensionem alioquin prohibitorium, non suâ sponte, sed ad instantiam fidelium; ita Hurtado hic diff. 5. secun-

dum Extravag. *adevitanda*, in qua ait esse sermonem de quacunque censura.

Quæstio est 8. an suspensus exercens, 2075 quamvis illicitè, actum per suspensionem interdictum, etiam agat invalidè? R. affirmative, per se loquendo, si suspensus sit non toleratus, & valor actionis pendeat à jurisdictione Ecclesiastica, neque sit actus puri ordinis: secus, si sit toleratus. Ratio primi est, quia per suspensionem impeditur quis ab usu, quantum potest ab Ecclesia impediti, intellige de suspensio non tolerato; si autem illum Ecclesia tolerat in favorem aliorum fidelium, hoc ipso ostendit, quod relinquat illum per se sufficientem ad validè operandum, cum illi postulant, esto per accidens etiam fiat, quod ipse se ingerat. Dixi: *per se loquendo*. Nam per accidens etiam *validè ager*, cum scilicet adest titulus coloratus, & communis error in populo, tunc enim eum defectum supplet Ecclesia. Sic Hurtado cit. n. 14.

ARTICULUS IV.

Ob quam causam ferri possit suspensio?

2076 Notandum, sermonem esse de suspensione, quæ est poena, vel pura; vel medicinalis, cujus violatio inducit irregularitatem; nam contingit, aliquem interdum suspendi, etiam citra suam culpam, ut si quis citra suam culpam ordinetur, ante debitam ætatem, ut habetur c. *vel non est compos*, 14. de temporalib. ordinib. ubi dicitur, *puerum tredecim annorum ordinatum in Diaconum, ab hujus ordinis executione suspendi usque ad ætatem legitimam*. Verum hic non agimus de suspensione simili. Hinc quaeres 1. an suspensio possit ferri absque culpa suspensi? 2. propter quam culpam ferri possit? Ad 1. R. 1. quod suspensio personalis, seu particularis non possit immediatè, ac directè ferri validè in personam particularem, nisi propter personalem ejus culpam; quia sic est propria, & personalis poena. Sic Hurtado diff. 7.

R. 2. si suspensio feratur distributivè 2077 contra singulos directè de una communitate, requiri culpam propriam in singulis; sic enim æquivaler pluribus suspensionibus in particulari; sed hæc ex anteced. num. requirunt culpam propriam in quolibet; ergo & illa; sic Tamburin. l. 10. de censur. t. 2. c. 2. n. 3. Hurtado diff. 9. n. 25. §.

M m m 3 *Suspensio*

Suspensione verò, contra Sylvestrum, & alios.

2078 *¶ 3.* cum fertur suspensio in totam communitatem, ut communitas est, & unum corpus, suspendendo illam à functionibus illi competentibus, quæ unum corpus est, non requiri culpam in singulis, sed sufficere culpam communitatis, quæ talis; ita Hurtado, Tamburin. cit. & Suarez D. 28. contra nonnullos negantes apud Hurtado; quia sicut est contra rationem, ut quis absque propria culpa *in se*, & secundum se puniatur, ita puniri potest *in alio*, propter culpam commissam *in alio*; sed quando peccat communitas, quæ talis, in ea etiam censetur peccare pars, non peccato proprio, sed totius: ergo etiam sic puniri potest sine propria culpa; sic per accidens etiam punitur filius infamiæ Patris peccantis.

2079 Si dicas, in c. *Romana*, §. de sentent. excom. in 6. prohibitum est *excommunicare totam communitatem*, ibi: *in Universitatem, vel Collegium proferrî excommunicationis sententiam penitus prohibemus: volentes animarum periculum vitare, quod exinde sequi posset; cum nonnunquam contingeret innocuos hujusmodi sententiâ irretiri: sed in illos dumtaxat de Collegio, vel universitate, quos culpabiles esse constiterit, promulgentur.* Ergo etiam suspendere. *¶ 2.* Neg. consequ. Nam ex allato textu solum sequitur, quod pro statuenda excommunicatione, quæ inter censuras est poena omnium gravissima, Innocentius IV. requirat culpam personalem; quod non rectè extenditur ad censuram illâ minorem. Cœterum etsi etiam integra communitas suspendi possit ob delictum Communitatis quæ talis; at confessiones audiendi facultatem omnibus simul unius Conventus Regularibus Confessoribus adimi ab Episcopo, inconsultâ Sede Apostolicâ, nullatenus posse, expressè definivit Clemens X. in Constitut. *Superna Magni*, §. *Porro*, 6. edita anno 1670. 11. Cal. Julii, solum publicata in Urbe.

2080 Ad 2. *¶ 1.* culpam, ob quam fertur suspensio, ut communiter solet, ex probabiliore sententia debere esse mortalem; ita P. Bauny tr. 8. q. 3. §. 4. *asseritio*; Hurtado diff. 7. & apud eundem Vasquez, Suarez, aliique contra Cajetanum, Avilam & Navarrum, qui putant sufficere venialem. Ratio est, quia suspensio ex objecto suo est grave malum, quod non facile tollitur; sicut excommunicatio minor; hæc enim,

ut diximus, tolli potest à quolibet Sacerdote; licet interdum ferri possit, etiam ob culpam tantum venialem, sed suspensio solum levis aliqua v. g. ab uno tantum actu, ad breve tempus; sic enim non læderetur æquitas, foret enim tunc inter poenam & culpam æqualitas; ita P. Bauny loc. cit. §. 5. *asseritio*.

ARTICULUS V.

Quis possit suspendere, aut suspendi?

AD 1. *¶ 2.* omnes illos habere potestatem ordinariam suspendendi, qui ex officio habent potestatem excommunicandi; qui enim potest majus, potest etiam minus contentum sub illo, nisi aliunde limitetur. Suspensio autem, utpote censura minus gravis, quàm excommunicatio, sub hac continetur. Qui autem possit ex officio ferre excommunicationem, diximus à n. 2030. quibus autem ab habente potestatem ordinariam hæc eadem committitur, in iisdem est potestas delegata secundum mensuram commissionis; de quibus V. dicta à n. 1819. quibus possit. Sequitur 1. quod Parochus in sua Ecclesia possit Clericis ex justa causâ prohibere divina, non tamen ferre suspensionem, cuius violatio (esto peccatum sit) inducat irregularitatem; nam talis irregularitas sequitur culpam, non quamlibet, sed violatæ censuræ; at talis suspensio censura non est, cum Parochus hanc potestatem non habeat, ut constat ex dictis. Hinc nota: si Episcopus in personam exemptam ferat suspensionem, hanc non esse propriè talem, imò irritam (defectu potestatis in talem) ejusque violationem non inducere irregularitatem; excipe casus, in quibus non valet exemptio, Bauny cit. §. *Secunda asseritio*.

Sequitur 2. Prælatum Ecclesiasticum non posse ferre suspensionem, dum est excommunicatus; secus de tolerato sentiunt aliqui, volentes, quod agat validè, sed non licitè. Sic P. Bauny §. *quarta asseritio*; 1. quia non caret jurisdictione, ut constat ex supradict. deinde quia usus jurisdictionis non est eis licitus ad communicandum cum fidelibus, nisi ipsi velint; quis autem credat in poena velle fidelem communicare cum Episcopo volente suspendere? Minus tamen probabilis videtur, quod nec validè ferat censuram; hæc enim in censurando suppo-

supponit inobedientiam, atque adeo obligationem parendi. Fideles autem non tenentur parere tali, esto toleratus sit, quia non tenentur cum eo communicare, esto possint; Sic Hurtado diff. 8. n. 21.

2083 Ad 2. *Re. non Clericum*, non posse suspendi; talis enim non est capax effectuum suspensionis; 2. ne eos, qui non sunt baptizati; hi enim non subsunt ulli Superiori Ecclesiastico, uti nec Summus Pontifex, 3. nec mortuos, nisi quoad aliquod jus fructuum, quod illis etiam à morte competit: e contra verò suspendi posse Clericos vivos, Episcopis inferiores, ab eo, qui in eos habet jurisdictionem fori externi; tum enim nihil deest ex parte causarum.

ARTICULUS VI.

Quibus modis impediatur, aut tollatur Suspendio?

2084 Quantum ad primum, idem est, ac querere, quæ causæ sint excusantes ab incurfu suspensionis, an ignorantia, an metus: &c. Sed de his habes resolutionem supr. à n. 1792. & seq. Quod attinet ad secundum, vel loquimur de suspensione, quæ est censura? & sic tolli debet per absolutionem secundum dicta à n. 1819. & seqq. vel est sermo de illa, quæ est puræ pœna? tum tollitur vel impletione termini præfixi, vel dispensatione; sic Hurtado diff. 11. Hinc not. 1. suspensionem propter contumaciam, & per modum censuræ latam à jure, sive generaliter, sive specialiter, nisi reservetur Papæ, auferri posse à suspensi Ordinario, ut diximus de excommunicatione à n. 2032. si verò reservata sit, eo modo, quo diximus n. 2033. Si denique lata sit ab homine, auferri non posse aliter, quàm dixerimus de tali excommunicatione à n. 2042. & sequentibus. Quamvis autem regulariter idem, qui suspensionem tulit, ab eadem absolvat, tamen sunt aliqui casus excepti, in quibus non potest.

2085 Primus est, cum suspensio lata est ab Episcopo in Clericos, vel Regulares, eò quòd admiserint hæreticum ad Sacramenta, vel Ecclesiasticam sepulturam; vel quòd ab eis receperint elemosynas, aut oblationes; hæc enim suspensio reservatur Papæ c. *Excommunicamus* 1. 3. *S. credentes*, de hæreticis; Secundus, cum quis à proprio Episcopo est degradatus, ut notat P. Bauny hic q. 9. *S. tempus secundum*. Tertius, cum

quis beneficia indignis contulit, ac semel iterumque à Concilio Provinciali admonitus non desistens, suspensus est, c. *grave nimis*, 29. de præbendis.

Præter hæc quæres 1. an suspensio, in-2086 star censuræ à jure lata, si reservata non sit, auferri possit, sicut excommunicatio, etiam ab ordinario Confessario, vel proprio Parocho? *Re.* probabiliter affirmari à Pellizario in Manual. tom. 2. tr. 7. c. 3. S. 1. n. 50. de quocunque Confessario ex ratione data n. 2042. Unde quando id restringit Hurtado solum ad suspensionem, quæ censura est, lata à jure, non autem si ab homine, esto tantum lata sit generaliter, exponendus est de foro externo; & censuræ solum latæ specialiter; nam cum hoc casu persona sit incognita ei, qui suspensionem generaliter tulit, tribunal ejus per ablationem censuræ per Ordinem ad forum externum non turbatur.

Quæres 2. à quo auferri possit suspen-2087 sio, quæ est pura pœna? *Re.* non posse auferri, nisi à potente dispensare in eo jure, quando lata est à jure; & non nisi à Papa, quando lata est ab homine, seu Judice; quod verum est, etiam respectu inferioris Papæ; nam neque hic talem pœnam, etiam à se latam auferre potest; non enim auferitur absolutione, sed dispensatione, ad quam non est potestas in inferiore, etiam respectu pœnæ à se latæ. Absolutio verò censuræ homini bene disposito, eo ipso debita est, ex natura censuræ; Sic Hurtado. Episcopus tamen potest omnem suspensionem suorum subditorum proveniente ex delicto occulto, nec deductam ad forum contentiosum, quantumvis Papæ reservatam, auferre, ut constat ex Trident. Sess. 24. c. 6. de quo V. n. 2034.

Quæres 3. quam pœnam incurrat, qui 2088 violat suspensionem? *Re.* 1. si quis suspensus sit ab ordine, & tamen exerceat actus talis ordinis, sive majoris, sive minoris, etsi non sit denunciatus, incurrere irregularitatem, ut patet ex c. *Is, qui*, de sent. excom. in 6. & c. 1. de sent. & rejudicata in 6. ubi tamen nota, quòd textus loquatur de exercitio solenni, ut bene observat Pellizarius in manual. tom. 2. tr. 7. c. 3. l. 1. n. 44. Secus tamen dicendum est, si exerceat actum jurisdictionis, à qua suspensus est, modò non sit actus ordinis; quia nullibi reperitur talis pœna in jure contra ejusmodi exercitium; ita Pellizarius loc. cit. quod

quod intelligi vult universaliter Suarez ibid. n. 47.

2089 Quæres 4. an violans suspensionem, quæ est pura poena, incurrat irregularitatem? Negant aliqui Canonistæ, quia in c. *Is, qui*, de sent. excom. in 6. hæc regula constituitur: *quod is incurrat irregularitatem, qui divina celebrat, dum est censurâ ligatus*: hoc non fit in præsentibus; ergo. Pellizarius autem n. 48. & alii apud eundem affirmant, probantes, quia talis suspensio punitur irregularitate in c. 1. de sent. & re iudicata, in 6. Verùm in cit. c. *Is, qui*, hoc non dicitur; sic enim habet: *is, qui in Ecclesia sanguinis, aut feminis effusione polluta, vel qui præsentibus majori excommunicatione nodatis, scienter celebrare præsumit: licet in hoc temerariè agat, irregularitatis tamen (cùm id non sit expressum in iure) laqueum non incurrit.* Nam ex hoc textu solum habetur, irregularitatem propter exercitium alicujus actus non incurri, nisi hoc sit expressum in iure; at in iure non est expressum, indefinitè irregularitatem incurri propter exercitium alicujus actus prohibiti in puram poenam; exemplum autem, quod Pellizarius adducit ex cit. c. 1. non evincit, per violationem suspensionis, quæ est pura poena, irregularitatem indefinitè incurri; sed tantum in casu particulari, ibidem expresso, *si iudex Ecclesiasticus violet suspensionem inflictam ad unum annum*, si contra conscientiam & iustitiam, in gravamen partis alterius in iudicio quicquam fecerit per gratiam, vel fordes.

ARTICULUS VII.

De nonnullis Suspensionibus in particulari.

2090 Prima est, cum quis Ordinem suscipit ab Episcopo hæretico, schismatico, vel excommunicato vitando, vel simoniacojuridicè declarato, c. *Tua* 1. de Schismat. Item, qui ab Episcopo, qui dignitati Episcopali renuntiavit, ordinem sacrum suscipit, manet suspensus ab Ordine sacro. c. *Requisivit*, 1. de Ordinatis ab Episcopo, qui & c. Sic Hurtado diffic. 13. sed nec ista, nec ulla alia suspensio ex delicto incurritur ab ignorante, cum supponat peccatum. Secunda est, quod Ordinatus ab Episcopo alieno sine licentia proprii maneat suspensus ab Ordine sic recepto ad beneplacitum proprii Episcopi: Episcopus autem ordinans

per annum à collatione Ordinum. Sic Trident. Sess. 23. c. 8. de reform. ibi: *Si quis ab alio promoveri petat, nullatenus id ei, etiam cujusvis generalis aut specialis rescripti, vel privilegii prætextu, etiamsi status temporibus, permittatur: nisi ejus probitas, ac mores Ordinarii sui testimonio commendentur; si secus fiat, ordinans à collatione Ordinum per annum; & ordinatus, a susceptorum Ordinum executione, quàm diu proprio Ordinario videbitur expedire, sit suspensus.* Excipitur nisi sic ordinatus fuerit familiaris illius Episcopi ordinantis, & per triennium fuerit cum illo commoratus, ut patet ex Trident. Sess. cit. c. 9. ibi: *Episcopus familiarem suum, non subditum, ordinare non possit, nisi per triennium secum fuerit commoratus, & beneficium quacunquæ fraude cessante, statim re ipsa illi conferat*, consuetudine quacunquæ etiam immemorabili, in contrarium non obstante. Si autem ille Episcopus alienus alium sine proprii Episcopi licentia ordinans fuerit merè titularis, manet suspensus à Pontificalibus per annum; Trident. Sess. 14. c. 2. ibi: *Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, etiamsi in loco nullius diocesis, etiam exempto, aut aliquo Monasterio cujusvis Ordinis relectentur, aut moram traxerint, vigore cujusvis privilegii sibi de promovendo quocunque ad se venientes pro tempore concessi, alterius subditum, etiam prætextu familiaritatis, continue commensalitatatis suæ, absque sui proprii Prælati, expresso consensu, aut literis dimissorias ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam tonsuram promoveri, seu ordinare valeat: contra faciens ab exercitio Pontificalium per annum, taliter verò promoti ab executione Ordinum sic susceptorum, donec suo Prælati visum fuerit, ipso jure sint suspensi.*

Præter hæc not. 1. eum, qui ante an. 2091 num completum, post vacationem Sedis, impetratis à Capitulo reverendis, ordinem suscipit, manere suspensum ad beneplacitum futuri Episcopi, nisi ad id fuerit arctatus ratione beneficii suscepti, vel suscipiendi; Capitulum verò manet interdictum. Trident. Sess. 6. c. 5. de Reformat. ibi: *Nulli Episcopo liceat cujusvis privilegii prætextu Pontificalia in alterius diocesi exercere, nisi de Ordinarii loci expressa licentia, & in personis eidem Ordinario subiectis tantum; si secus factum fuerit, Episcopus ab exercitio Pontificalium, & sic ordinari ab*

ab executione ordinum sint ipso jure suspensi. Ubi tamen nota, ea verba: *nisi de Ordinarium expressa licentia, & in personis eidem Ordinario subjectis tantum*, intelligenda, nisi alieni habeant dimissorias generales à suis Ordinariis. Tunc enim & hos cum Ordinarii licentia poterit ordinare; sic Barbosa ibid. n. 4. dicens, sic esse decusum, sicut etiam quoad subditos proprios.

2092 Not. 2. Episcopum, qui in aliena dioecesi absque licentia expressa proprii Ordinarii ordinat, manere absolutè suspensum à Pontificalibus, & ordinatum ab ordine suscepto; Trid. cit. Sess. 6. c. 5. de Reformatione. Volebant tamen aliqui Doctores in quadam contingentia facti ab hoc videri probabiliter exceptum Episcopum, qui aliquem Religiosum Societatis Jesu sacris initiaret in aliena dioecesi, etiam Ordinarii licentià non requisitâ; quia per privilegium Gregorii XIII. quod habetur apud Pellizarium in Manual. regul. tom. 2. tr. 8. c. 2. n. 168. Religiosi Societatis de licentia suorum Superiorum possunt ordinari à quocunque Antistite, seu Episcopo, absque eo, quod ab ipsis requiratur ullam functionem in ipsis ordinibus, aut observationem interstitiorum ad illos suscipiendos, aut inquirant de peritia cantus, ceremoniarum, de idoneitate, vel NB. proprii Ordinarii licentia &c. quod tamen facere deberent, si alioquin eam suspensionem incurrerent. Eum autem, qui scienter, vel cum affectata ignorantia ante legitimam aetatem, vel absque dimissoriis, vel extra tempora ordinatus est, manere suspensum ab ordine sic suscepto; posse tamen absolvi ab Episcopo, ut notat Hurtado n. 36. excipe nisi factum sit cum simonia, tunc enim reservatur Papæ. V. n. 2495.

2093 Not. 3. qui aliquem ordinat, vel præsentat ad ordinem, accepta prius promissione ab ordinato, quod non petet ab eo alimenta, incurrere suspensionem per triennium: ordinantem à collatione, præsentatorem ab executione ordinum, & ordinatum ab ordine sic suscepto, dum à Papa dispensetur, c. penult. de Simonia; in c. autem *Per tuas*, 37. de Simonia: ordinatus ad præsentationem cujusdam, cui promissit, se non petiturum alimenta, interdicitur ad Superiores ordines ascendere, & in susceptis ministrare, etiam si id ignoret, esse illicitum; sed si ignoraverit hanc poenam, eam in foro conscientie non in-

Tom. V.

currit; unde illud videtur dictum pro foro tantum externo, ubi præsumitur scientia, ita Suarez loc. cit. apud Hurtado diff. 13. n. 37.

Not. 4. Ordinatium titulo ficto, v. g. 2094 ficto patrimonio, beneficio, vel pensione, graviter peccare, non tamen incurrere suspensionem; quia id nullo jure exprimitur. Esto enim hoc sit peccatum in c. *Neminem*, & in c. *Sanctorum*, 70. dist. 70. & tales ordinationes eorum, qui sine titulo promouentur, antiqui canones in injuriam Ordinantium irritas voluerint, & inanes; hoc tamen revocatur per c. *Cum secundum* 16. de præbendis. Hinc Tridentinum Sess. 21. c. 2. de Reformatione. remittens se ad poenam antiquorum Canonum (si quis sine titulo vero ordinaretur) non respicit illos Canones, sed alios, ubi agitur de *ordinariis simoniacè*, scilicet cum pactis supra positis, quæ Ordinationes saltem æqualiter sunt sine vero titulo, V. Barbosa in cit. loc. Trid. n. 67.

Not. 5. Ordinatium ab alieno Episcopo 2095 do per literas dimissorias, falsâ relatione obtentas, incurrere suspensionem, quam ordinatus ab alieno Episcopo, sine licentia proprii, aut sine hujus dimissoriis; sic enim ordinatur sine veris dimissoriis: cum autem, qui ordinat simoniacè, manere suspensum à collatione omnium ordinum, à collatione primæ tonsuræ, à Pontificalibus, & ingressu Ecclesiæ; Ordinatium verò ab Ordinibus sic susceptis, absque omni spe ascendendi ad altiores Ordines; & hæc poena secluso, & ablato omni privilegio, reservantur Papæ; ita Hurtado cit. n. 39.

Not. 6. ordinatum per saltum esse 2096 suspensum ab ordine sic suscepto; in hoc tamen posse dispensare Episcopum, si sic promotus non ministravit; si verò seculus, incurrere irregularitatem, per violationem suspensionis, in qua solus Papa potest dispensare; sic Hurtado, §. 6. de quo jam egimus lib. 1.

Not. 7. qui post contractum matri- 2097 monium, licet non consummatum, suscipit ordines sacros aliter, quam in jure concedatur, manere suspensum ab ordine sic suscepto, & aliis suscipiendis, & promotione ad beneficia; ita Hurtado cit. n. 40. excommunicatum autem ob percussorem Clerici suscipientem ordines, manere suspensum à susceptis; & hanc absolvi à solo Papa, nisi sit Religiosus, qui id aliquo modo

Nnn

modo

modo ignoranter fecit, quem tunc ejus Prælati absolvit *c. cum illorum*, 32. de sent. excom.

2098 Not. 8. Sacerdotem, qui absque Parochi licentia, cujusvis privilegii, aut consuetudinis intuitu, sponfos benedicit, aut matrimonio conjungit, manere suspensum, donec ab Episcopo Parochi absolvatur; sic Trident. Sess. 24. c. 1. de reformat. matrimon. ita Suarez D. 11. S. 1. qui putat hanc suspensionem, esse tantum ab officio Sacerdotali, sed alii dicunt esse totalem.

2099 Not. 9. Capitula, & Conventus aliquid recipientes, aut petentes ob receptionem alicujus in Religionem, aut etiam post illam, esse suspensos in Extravag. *Sanè*, de Simonia; & quidem ab omni actu, seu officio Capitulari requirente jurisdictionem, & administrationem Ecclesiasticam; sic Pellizarius tom. 2. t. 7. c. 3. n. 88. quod intellige de receptione alicujus in Religionem, completâ, scilicet ad habitum simul & professionem. Ad hoc autem sufficit, quod directè vel indirectè aliquid petatur sponte pro ingressu Religionis, scilicet per professionem.

2100 Not. 10. Quod Regulares mendicantes, qui ad professionem admittunt, ante expletum probationis annum, incurrant suspensionem à recipiendis amplius Religiosis in eodem Ordine, quod verum est, licet per Trident. Sess. 25. c. 15. de Regular. professio tunc nulla sit; quia in eo casu non spectatur valor, sed factum; assertio autem probatur ex *c. non solum*, de regular. in 6. ibi: quod si fortè contra hanc nostram prohibitionem, quemquam recipere præsumpseritis, decernimus eum (qui taliter receptus fuerit) *nullatenus vestro esse Ordini alligatum, vosque à receptione quorumlibet ad professionem ejusdem Ordinis fore ipso facto suspensos, & insuper pena subjiciendos, qua fratribus ipsius Ordinis pro culpis insigni gravioribus consuevit.* Item absque alia declaratione, suspensionem à divinis latam à Pio V. incurri à Regularibus admittentibus foeminas intra Monasterium, absque debita licentia, ut notat Pellizarius loc. cit. n. 115.

2101 Not. 11. à Regularibus exercentibus actum Sodomiticum incurri suspensionem ab officio, beneficio & dignitate Ecclesiastica, imò etiam à privilegio Clericali, seu Canonis; intellige. 1. Si actus Sodomiti-

cus sit consummatus, & publicus jure, vel facto. 2. Si hoc frequenter faciant, id enim sonat *exercere*. 3. Non nisi post sententiam Judicis; & verosimilius concedi, Clericum nullum habentem beneficium, si committat crimen, pro quo lata sit ipso jure absoluta suspensio à beneficio, impediri, ne acquirere possit beneficium, ut tenet Pellizarius in manual. regul. tom. 2. tr. 7. c. 3. S. 1. n. 33. qui enim prohibitus est ab actu, etiam prohibitus est, ut ei conferatur principium talis actus, ut colligitur ex *c. fin.* de Clerico excommun. ministr. quod sic accipe, ut non acquirat, nisi *irritabiliter*.

Not. 12. Cum in jure fertur suspensio *ad unum mensem*, non exprimendo determinatum, probabiliter sumi posse *mensem* pro 28. diebus; Februarius enim plures non habet, qui tamen est verè ac propriè *mensis*; quod maximè valet hic, quia sumus in materia poenali, imò id verum est, qui suspensus esset per *Februarium*, et hoc anno haberet 29. dies; hoc tamen dici non potest, si quis suspensus esset per quatuor annos, tunc enim Februarius saltem semel sumi debet pro 29. diebus. Ita Pellizarius loc. cit. n. 4. Tempus autem suspensionis non interruptitur ejus violatione. Eius enim effectus non est realis privatio actionum, sed obligatio ad abstinendum ab illis; hæc autem manet etiam stante violatione talis obligationis; ergo.

Not. 13. Regulares absolvi possunt à suspensionibus per proprios Prælatos locales, & Confessarios Ordinis, ex privilegio bullato Pauli III. concessio Regularibus Societatis JESU, quod extendit Layman etiam ad suspensionem, quæ est pura poena: item ex concessione bullata Pii V. facta Dominicanis, & relata à Rodriquez in Bullar. Bullâ 13. Prælatos Regulares respectu suorum subditorum habere omnem illam autoritatem absolvendi & dispensandi in foro conscientia, quam habent Episcopi erga suos subditos. Ubi advertit Layman, privilegium in Tridentino Sess. 24. c. 6. de reformat. concessum Episcopis ad absolvendum ab omnibus irregularitatibus, ac suspensionibus, ex delicto occulto provenientibus, extendi ad quamcunque suspensionem etiam Papæ reservatam, sive lata sit ut censura, sive ut poena, sive ad tempus, sive in perpetuum; ex hoc autem inferitur ergo idem poterunt etiam respectu suorum Prælati regulares.